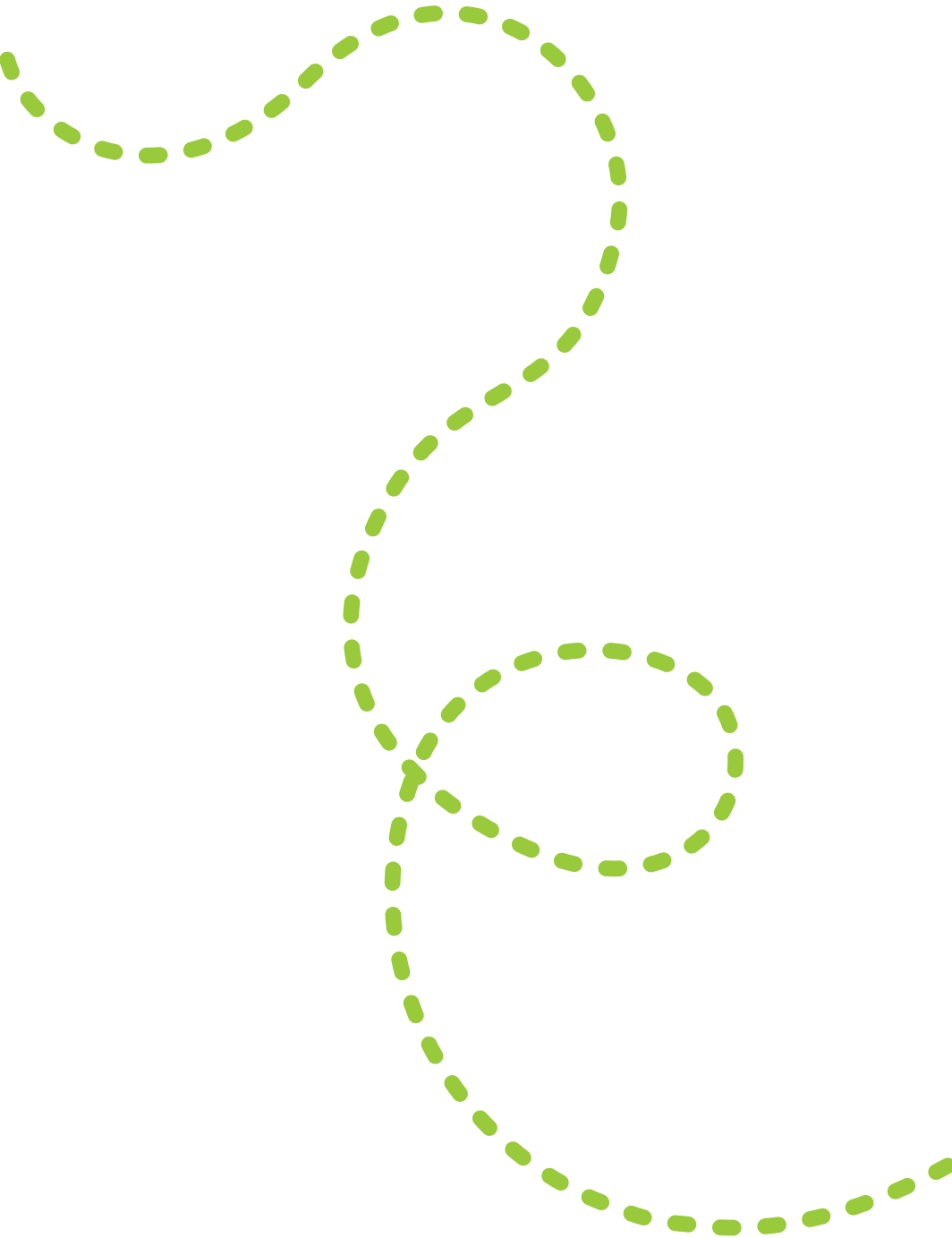

1

Radar naplója

RADAR lett a NÉBIH felelős állattartást népszerűsítő nagykövete

2015 elején született meg a gondolat, hogy a felelős állattartást népszerűsítő *Szabad a Gazdi program* új nagykövetet kapjon egy vakvezető kutya személyében, akit a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal örökbe fogad, és támogatja a felnevelését és a vakvezető kutyává képzését.

Radar lett a szerencsés kiválasztott, akinek életét a Látótárs Projekt blogján követhetik nyomon az érdeklődők. Radar kalandjain keresztül betekintést nyerhetnek az olvasók a kutyatartás örömeibe, nehézségeibe és segítséget kaphatnak ahhoz, hogy maguk is felelős gazdivá váljanak.

Radar első születésnapja alkalmából összegyűjtöttük a blogon megjelent írásokat és képeket, melyek többségének szerzője Radar nevelőgazdija, Dr. Láda Erika.

Ezzel a kiadvánnyal szeretnénk megköszönni Erika fáradozásait, hogy önkéntesként vállalta Radar felnevelését, a vele járó gondokat és fáradságokat. Gondos, féltő, óvó nevelőgazdija és pótmamája volt a mi kis szőrgombócunknak, akiből vakvezetésre alkalmas, felelősségteljes kutyát nevelt.

A füzettel szeretnénk megköszönni Schiff Mónikának, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége Vakvezetőkutya-kiképző Iskolája vezetőjének, munkatársainak, hogy lehetővé tették és segítik az együttműködést, szívvel-lélekkel képviselik a vakvezető kutyák ügyét, ahol csak tehetik.

2016. április 27-én, a Vakvezető Kutyák Világnapján

A NÉBIH ÉKI Fogyasztói Kommunikációs Osztálya

Megszületett a NÉBIH vakvezető kutyája, Radar

2015. március 9.

Mona, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége (MVGYOSZ) tenyész szukája március 9-én, reggel sikeresen életet adott 4 kan és egy szuka kiskutyának. A kutyusok közül egyet a NÉBIH örökbe fogad, és végigkíséri növekedésének, fejlődésének, kiképzésének és gazdához kerülésének állomásait. Mindezt a Szabad a Gazdi nevű, a felelős állattartás népszerűsítéséért indított programunk keretében induló új blogunkon megosztjuk a közvéleménnyel is. Ezen keresztül hasznos információkkal látjuk el a leendő és jelenlegi kutya gazdákat a kiskutya kiválasztásától a gondozásán keresztül a nevelésig minden felmerülő kérdésben, egyben betekintést engedünk

a speciálisan képzett vakvezető kutyák izgalmas hétköznapijaiba. Nem titkolt célunk az is, hogy ráirányítsuk a közvélemény figyelmét arra, hogy hogyan segíthetünk rászorult embertársainkon egy kis összefogással.

Mona alma

2015. március 11.

E közül a március 9-én, hétfőn született öt csöppség közül fogad örökbe egyet a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal a felelős állattartás népszerűsítésére indított Szabad a Gazdi program keretében.

Olvasóink segítségével eldőlt, hogy Radar lesz a neve, ezért a négy kan

kutyus közül fogunk választani egyet. Ő lesz az a szerencsés, akinek a vakvezetővé válását végigkövetjük majd.

Egyelőre hagyjuk őket cseperedni, erősödni. Hathetes korukban már látni fogják a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének kutya-kiképzői, hogy melyik kölyök tűnik

viselkedése alapján a legalkalmasabbnak, de a döntés nyolchetes korukban születik majd meg.

Mona, a mama nagyon odaadó kismama. Jól ellátja a kölyköket, el sem mozdul mellőlük.

A kicsik nagyon édesek, szépen esznek, kerekedik a pocakjuk.

Szépen cseperedik a NÉBIH vakvezető kutyusa

2015. március 23.

Már két hetesek is elmúltak Monának, az MVGYOSZ Vakvezetőkutya-kiképző Iskola labradorjának gyönyörű kölykei. A kiskutyák szerencsére egészségesek, szépen fejlődnek, nyolchetes korukban pedig egyiküket a NÉBIH örökbe fogadja és végigköveti vakvezető kutyává válásának folyamatát.

A kicsikhez és Monához csak a kennelgondozója és Bajnóczy Enikő kiképző

mehetnek be, de ők is fokozott elővigyázatossággal, minden biztonsági intézkedést betartva közlekednek, fertőtlenített ruhában és lábbeliben léphetnek csak be a kennelbe.

Nagyszerű mama

2015. március 27.

A kölykök 16 naposak. 14 naposan kinyílt a szemük, azóta rengeteg mozognak, felfedezik a kis környezetüket, emiatt már megnagyobbították a helyüket. Fokozatosan tágtíjják a teret nekik. Nagyon jól tápláltak, egészségesek. Mona nagyszerű mama, óvja, védelmezi, táplálja és tisztán tartja őket.

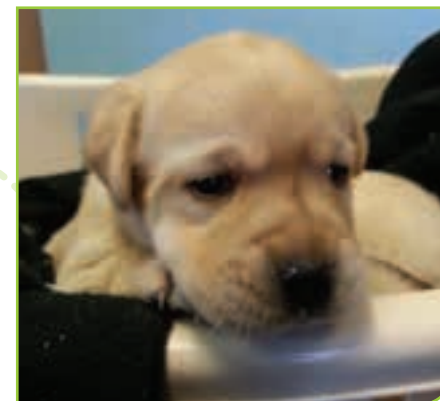
Első állatorvosi vizit

2015. április 13.

Megtörtént a kölykök időszerű féreg-hajtása, a következő kezelés 6 hetes korukban várható. Most először emelték ki a kölyköket az alomból, de nagyon jól bírták a megpróbáltatást. Nagy szemekkel néztek körül az állatorvosi rendelő számukra hatalmas világában.

Kicsit megsértődtek, amikor az állatorvos a szájukba nyomta a pasztát, de hamar rájöttek, hogy finom szardínia ízű, így szívesen elnyammogták.

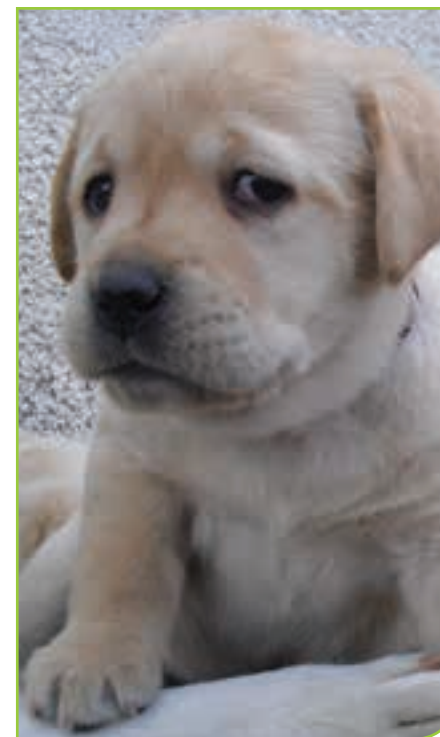
Kiválasztottuk Radart

2015. április 24.

6 hetes korukban meglátogattuk Monát és kölykeit a Vakvezetőkutya-kiképző Iskolán, Csepelen. Két kis vagány fickó azonnal nekilátott felfedezni bennünket: a sárga és a szürke nyakörvvel jelölt kölykök, a többiek pedig lassan, óvatosan közelítettek hozzánk.

Alaposan megdögyönyöztük mindet, és sztárfotókat is készítettünk róluk. Nem bánták, ha kezünkbe vettük őket, de legszívesebben egymással és a mamával birkóztak.

A kutyaiskola tenyészsudvarán, egy erre a célra elkerített részen csatangelhetünk, a betonon. Gondozójuk féltve őrizte őket, hogy ne menjenek le a füves területre, nehogy kullancssal fertőződjenek. Az alapos állatorvosi vizsgálaton már keresztülmentek, megkapták a veszettség elleni védőoltást, elvégezték rajtuk

a féregtelenítést és mikrochippel is megjelölték őket. A kölykök közül elsőként a tenyészkán gazdája választhatott. Ő a sárga nyakörves kutyust vitte el, így a miénk lehetett a másik kedvencünk, a szürke nyakörves vagány Radar!

Radar nevelőgazdához kerül

2015. május 8.

Május 9-én, szombaton Radar, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal által örökbe fogadott labrador retriever kölyök elhagyja szülőhelyét, a csepeli Vakvezetőkutya-kiképző Iskolát, és nevelőcsaládnál kezdi meg élete új szakaszát. Izgatottan várjuk, hogyan szokja majd meg az új környezetet és új gazdáit.

Radar új családja

2015. május 18.

A múlt hét végén, május 9-én Radar nevelőcsaláddhoz, egy fiatal párhoz került. Erika és Péter nagy szeretettel fogadták a kiskutyust.

Radar nem csak a nevelőgazdik számára, hanem számunkra is különleges, hiszen blogunkon nyomon követjük életének eseményeit.

A nevelőgazdák izgatottan várták az első napokat, hiszen azok rendkívül nagy jelentőségűek a kölykök szocializációjában, ahogy azt korábbi bejegyzéseinkben is olvashattátok.

Nemsokára megtudhatjuk tőlük, hogyan telt ez az izgalmas időszak.

Radar megkapta első, parvovírus elleni oltását

2015. május 26.

Radar már 10 hetes! Megkapta első, parvovírus elleni oltását. Mitől védi kutyáinkat ez az oltás?

A kutyakölykök az anyaállattól az anyatejen keresztül passzív védetséget szereznek azokra a fertőző betegségekre, melyekre az anyaállat védőoltással vagy esetleg átvészelt fertőződés révén immunissá vált. Ez a védetség azonban átmeneti, az állat 3-4 hónapos korára jelentősen lecsökken, ezért már 8 hetes kortól indokoltá válik a különböző védőoltások beadatása.

Radar első napja új otthonában

2015. június 8.

Május 9-én, egy szombati napon elérkezett végre a várva várt nap és egy kis izgő-mozgó szőrcomóval tértünk haza a csepeli Vakvezető Kutyakiképző Iskolában tett látogatásunk után.

Radar érdeklődve szagolgatta körbe az új helyet, ahol élete elkövetkező 10 hónapját fogja tölteni. Ez merőben más, mint amit addig megszokott, mivel a belváros közepén egy társasház 5. emeletén lévő lakásban sikerült landolnia. Szerencsére tettszett neki a hely, és minket is igen

szimpatikusnak talált, mivel 10 perc közös játék után már nyakig kutyanyálasok voltunk.

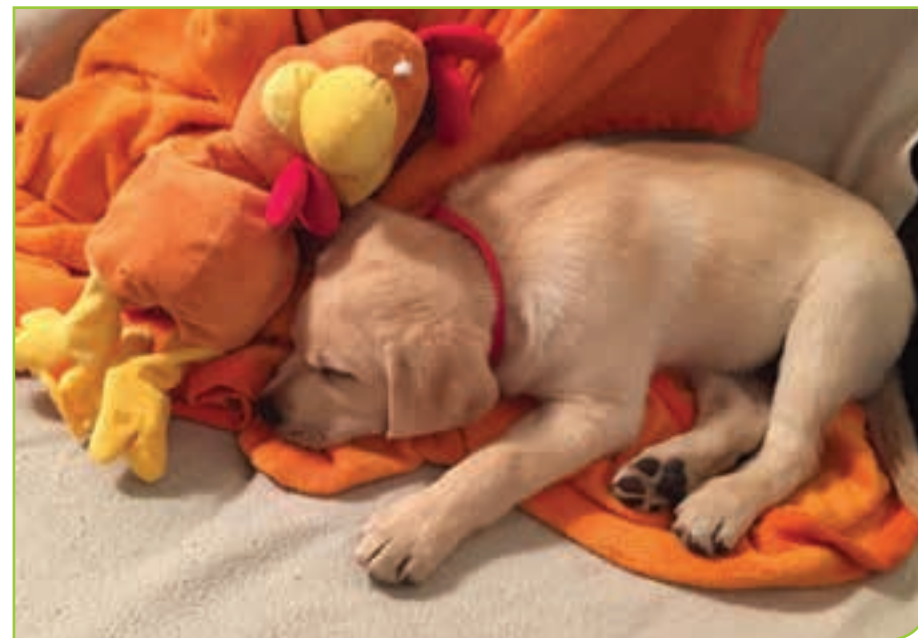
Ezután megtörtént az első etetés. Labradorhoz híven fél perc múlva már üres volt a tál. Evés után irány az utca egy gyors sétára. Fárasztónak ígérkezett a hétvége, mivel a lift előző nap elromlott, és a kiskutyát kezdetben akár napi nyolcszor is le kell vinni pisilni. Eleinte ölben cipeltük le-fel, de vasárnap estére Radar már a saját lábaival szedte a hatalmas lépcsőfokokat.

A pórázzal eleinte voltak fenntartásai, inkább rágcsálni szerette volna, mintsem szót fogadni neki. Egyelőre még nagy sétákat nem tervezhetünk, hiszen csak 10 hetes korában kapja meg az utolsó oltását, addig nem ajánlott idegen környezetbe vinni, nehogy elkapjon valamilyen betegséget.

Ez Radar számára egyáltalán nem probléma, mivel kedvenc szórakozása a műanyag flakon rágcsálása a nappali közepén. Persze van neki plüssállata, húzogatós játéka, gumicsontja, labdája, sőt gumicsirkéje is. Mégis csak a százforintos flakon a kedvenc, amit lehet kergetni, rágcsálni és természetesen hatalmas zajt lehet vele csapni.

Lefekvés előtt a flakon bekerül a kukába, a többi játékot pedig szétszórjuk a nappaliban, hogy az éjszaka folyamán még véletlenül se a bútorok lábát kezdje el rágcsálni. Eddig Radar tökéletes lakótársnak bizonyult, mivel egy-két pisis balesettől eltekintve semmi kárt sem tett a lakásunkban, ami egy kiskutyához mérten azért elég nagy dolog.

Radar csodálatos kiskutya, túltengő cukisággal, kedvességgel és játékosággal. Alig várom, hogy jobban megismerhessük őt. Hihetetlen, hogy milyen magabiztossággal vette tudomásul, hogy teljesen új környezetbe, új emberek közé került. Nagy feladat elé állított minket, de mi készen állunk rá!

Egy vagány belvárosi srác

2015. június 10.

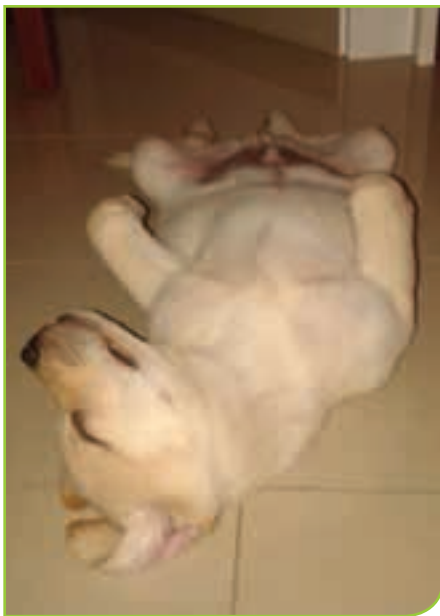
Elmondhatom, hogy kezdünk összecsiszolódni. Sőt, imádjuk őt minden rosszasa és makacssága ellenére. Bár Radar egyre konokabb, és megvan mindenről a saját elképzelése, azért látszik, hogy ő is ragaszkodik hozzánk. Igazán vagány kiskutya lett belőle, nem fél semmitől, mindent ki akar próbálni és megy a saját feje után, de azért csak oda-odapislog felénk, hogy ugye a gazdi még nem hagyott itt engem.

Már vannak kutyabarátai is, igyekszünk minden este biztosítani számára egy kiadós játékot velük a kutyafttatásban. Hiszen egy fáradt kutya boldog, kipihent gazdit jelent. De nem Radar esetében! Reménykedtem benne, hogy rászokik a 6 óra utáni ébredésre, de sajnos minden reggel pontban 5:50-kor ébreszt kitartó nyűszítéssel. Ilyenkor ugrás ki az ágyból, öltözés, póráz, nyakörv, kakis zacsi és irány a reggeli – számomra inkább hajnali – séta.

A pünkösdi hosszú hétvége alatt végre nekem is volt lehetőségem kipihenni magam, mivel hazalátogattunk vidékre, a szüleimhez. Kertes házban pedig, be kell hogy lássam, sokkal egyszerűbb a kutyatartás. Csak ki kell engedni reggel, és már szaladgálhat is a kertben, gazdi pedig visszazuhanhat az ágyba még egy órácskát aludni.

Radar végre találkozhatott a család labradorjával, Stellivel is, akibe azonnal beleszeretett. Hiszen ki ne szeretné, ha egy hatalmas fekete kutya fülét, farkát és egyéb testrészeit lehet rágcsálni, anélkül, hogy egyszer is rámorogjanak. El kell, hogy mondjam, Stelli igazán jól tűrte a gyűrődést. Hétfő este nagy, megkönnyebbült sóhajtással vette tudomásul, hogy egy kis időre megint nyugta lesz az állandó fülragcsálástól és pofahúzogatótól.

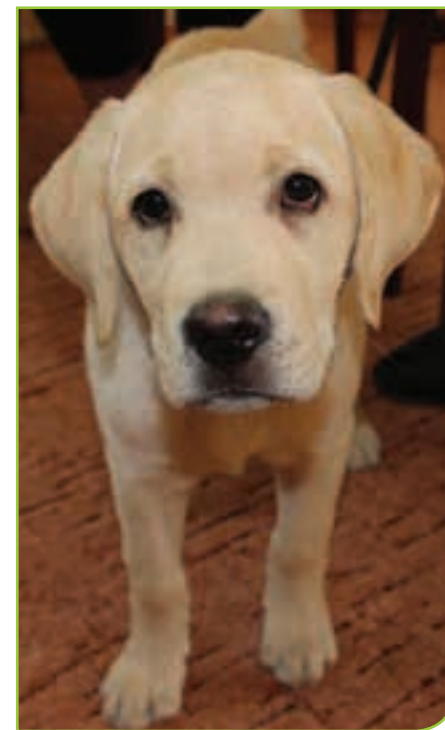
Radar pedig ismét visszatért a fővárosba velünk, és boldogan heveredett el a nappali közepén.

A nagy rendezvényszervező

2015. június 17.

Radarnak sikerült kellően felforgatnia a mindennapjainkat. Az érkezése előtt én abban a hitben éltem, hogy a kutya egy rendszerszerető állat és minden úgy megy majd vele, mint a karikacsapás. Csak rutin kérdése. Na peeeersze! Nem gondoltam bele, hogy a kutya egy szőrös gyerek és bizony neki is megvan a saját elképzelései a napunk megszervezéséről. Ha ő hajnal háromkor kezd el játszani, akkor bizony reggelre én sem leszek túl kipihent. Félórás séta után sem pisilt reggel? Akkor inkább nem reggelizek, csak tanulja meg végre a szobatisztaságot és megyünk még egy kört. Ezek szerencsére egyre ritkábban jelen lévő problémák. Bizton állíthatom, mint sokadik kutya gazdi, hogy Radarral van eddig a legkevesebb gond. Semmit sem tett még tönkre a lakásban és nagyon nyugodt kutya.

Bátran beülhetek vele akár óráig is kávézni a barátaimmal, ő csak időnként begyűjti a simogatás adagját, majd tovább játszik a gumicsontjával az asztal alatt.

Radart mindenhová beengedik

2015. június 18.

Mivel Radarnak meg kell ismernie minden helyet, ahova majd vakvezető kutyaként megy, így viszem magammal mindenhová. Eddig semmilyen probléma nem volt, ha a háma rajta van, mindenhová megengedték, hogy be-

jöhessen velem. Sokat használjuk a tömegközlekedést, voltunk már hatalmas bevásárló központban, sarki közértben, postán, hentesnél, pékségben, fogorvosnál, sőt még a nővérem esküvőjén is jelen volt.

Egyértelműen én vagyok (Erika), aki állandóan nyúzó-húzó magammal, a párom pedig, aki a földön csúszva játszik vele állandóan. Ennek ellenére

szerintem hozzám ragaszkodik jobban, hiszen minden alkalommal tőlem kapja a reggelit és a vacsorát.

Táp-show

2015. június 23.

Az etetés nálunk úgy néz ki, mint egy cirkuszi show. Ha Radar meglátja, hogy a tálkáját a kezembe veszem, képes dupla szaltót is produkálni. Olyan boldog, mint aki 2 hete nem evett. Ekkor szépen leültetem és beteszem a kennelebe a táppal teli tálat.

Szegény kutya ekkor már majd szétrobban az izgatottságtól, de csak akkor ront a kajájára, amikor azt mondom, hogy „Tied”. Mindig ugyanazt a tápot kapja, és nem, a jelek szerint nem unja, sőt imádja.

Emellett még szokott különböző jutalom falatokat kapni, például kinti pisilés,

kakilás után, és ha valahol nagyon jól kell viselkedni, akkor is ezzel lehet a legjobban motiválni. Egyszer kapott

egy étteremben egy csülökcsontot, az szerelem volt első látásra. Onnantól Radart csak a rágcálás érdekelte.

Az állatorvost imádja

2015. június 30.

Jó pár hete, hogy Radar megkapta az utolsó oltását. Így már minden lehetséges védelmet megszerzett, amire egy kiskutyának szüksége lehet.

Az állatorvost egyenesen imádja. Bánja is ő, ha tűket szurkálnak bele és keserű tablettát nyomnak le a torkán, ha utána körbenyalogathatja kedvenc doktor bácsiját. Hasonlóan viselkedik minden emberrel és állattal. Voltak ugyan nézeteltérései, például mikor egy 9 éves berni pásztor kutyus fejére próbált folyamatosan ugrálni, aki ezt nem szívelte túlságosan. Szerencsére azonban Radar is ért a szép szóból, avagy ugatásból, és azóta megtanulta, hogy

az idősebb fajtársakat bizony tisztelni kell és nem leteperni. A környékünkön sok a kölyökkutya, így játékból sincs hiány. A gazdik előbb elfáradnak az ülésben, mint ők a több órás játék során.

Délutánonként kettesben is sokat kirándulunk. Kedvencünk a Római-part, ahol sekély a víz és lehet kicsit pancsolni a nagy melegben. Ilyenkor irigykedve nézi a nagy kutyákat, akik bátran úszkálnak a mély vízben is, de még nem mer utánuk menni. Imád botokkal játszani és faleveleket hajkurászni. Olyan, mint bármelyik kölyökkutya, csak sokkal okosabb, szebb és tökéletesebb. Hiszen ő Radar, a mi Radarunk!

Radar és a kánikula

2015. július 8.

Radar azon szerencsés nagyvárosi kutyák közé tartozik, aki élvezheti a légkondicionáló adta hűsölés lehetőségét. Ennek ellenére ő is, mint a legtöbb ember, kicsit lustább ilyenkor és legszívesebben elnyúlva heverészik a hideg csempén a lakásban. A nagy melegben többet is iszik, így figyelni kell rá, hogy gyakrabban vigyük le pisilni. Nem lehet ám egész nap a lakásban heverészni, így hacsak időnk enged, délután irány valamelyik vízpart. Nagy kedvencünk a Velencei-tó, ahol van kijelölt kutyás

strand, így kedvére játszhat a többi kutyussal és én is meg tudok mártózni a hűs vízben.

Eddig Radar nem igazán volt elég magabiztos ahhoz, hogy beússzon a mély vízbe. Mindig csak addig merészkedett be, amíg a rövid lábcskái leértek, onnan szomorúan visszafordult és csak távolról csodálta a sok pancsoló kutyát. Hiába mondogattam neki, hogy de hát te labrador vagy, tudsz úszni, hiszen a véredben van. Nem hitt nekem.

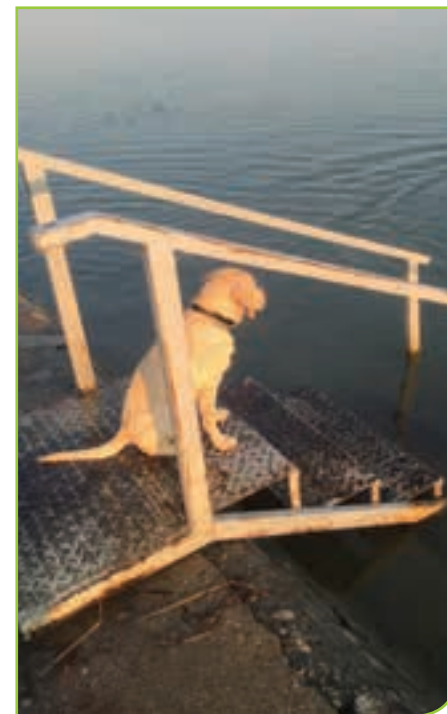
(Folytatása következik.)

Az úszóbajnok első lubickolása

2015. július 10.

A legutóbbi hétvégi vizes kirándulásunk végre fordulópontot hozott és büszkén kijelenthetem, hogy Radar immár teljes magabiztossággal úszik a habok között. Ehhez persze az kellett, hogy én beálljak a tó közepére és vagy 5 percig könyörögjek neki. Ekkor végre megtette az elő mancs-csapásokat és onnan már nem volt visszaút. Iszonyú aranyos volt, ahogy odaúszott hozzám és láttam rajta, hogy mennyire élvezi, mikor bedokkolhatott az ölembe. Innentől kezdve már a többi kutyussal is bement játszani. Így teljes a kutyaélet és a hőség is elviselhetőbb egy nagy pancsolás után!

Radar és a fürdés

2015. július 14.

Van egy mondás, miszerint a gyerek vagy tiszta, vagy boldog. Ez igaz a kutyákra is. Radar egyáltalán nem félti gyönyörű aranyszínű bundáját egy kis sárban való hempergéstől. A kutya-haverókkal való hosszas hancúrozás után pedig egyenesen úgy néz ki, mint aki egy kiadós boxmeccsről érkezett haza. Nem állítanám, hogy Radar élvezi az otthoni fürdést. Ennek eleinte hangot is adott, böszön tiltakozott, hogy őt ugyan nem samponozom be, és

különben is milyen gonoszság lemosni a bundájáról azt a sok érdekes szagot, amit ő hosszas hempergés árán gyűjtött össze.

Ám én makacson suvickoltam tovább a kutyát, a párom pedig nyomta bele a jutifalatokat és édes hangon gügyögtünk hozzá. Ma már ennél egyszerűbb a helyzet. Már egyedül is sikerül megfürdetni anélkül, hogy akár én, akár az egész fürdőszoba csuromvízes legyen. Hatalmas agonizáló szemekkel néz rám ilyenkor,

de beletörődve sorsába próbál nyugton maradni, hogy minél előbb túljussunk rajta. A labrador szőre nagyon hamar szárad, így egy alaposabb törölközés után fél órával már kész is az üde illatú, bársonyos szőrű kutyánk. Egészen a következő sétáltatásig.

Szerencsére nem kell gyakran fürdetni, van egy nagyon szuper gumis kefének, ami szépen kiszedi a kisebb szennyeződések és a felesleges szőrt is.

Eleinte tartottam tőle, hogy Radar hogyan fogja ezt a fajta törődést fogadni, mivel az otthoni labradorunknak csak

felmutatom a kutyakefét és máris a kert ellenkező végébe iszkol, pedig őt is kicsi kora óta próbáljuk kozmetikázni.

Radar eleinte egy jópofa gumis rágcsának nézte a fésűjét, és nem értette, hogy ha nem játszhat vele, akkor ugyan mire jó ez.

Azóta szerencsére nagyon imádja a fésülést, csak az a gond, hogy ilyenkor egyből a hátára penderül, hogy a hasát vakargassam vele. A hasán viszont ugye nincs sok szőr, tehát belekerül egy kis birkózásba, míg sikerül.

Radar a cicaházban

2015. július 17.

A múlt héten Radar ellátogatott korábbi otthonába, a csepeli Vakvezetőkutya-kiképző Iskolába. Bajnóczy Enikő, a kölyöknevelési program vezetője örömmel fogadta a kutyust és nevelőgazdáját, és részletesen megbeszélték Radar fejlődését. Enikő elégedett volt leendő tanítványa gyönyörű kinézetével, tökéletes egészségi állapotával. Radar nevelőgazdája, Erika kitöltötte a Kölyöknevelő Naplót, majd meglátogatták a cicaházat, hogy Enikő ellenőrizze, Radar hogyan viszonyul a macskákhoz. Radar ezen a teszten is vidáman, könnyedén átmert, mivel nagyon-nagyon barátságosan viselkedett a cicusokkal. Ez igen fontos szempont egy leendő vakvezető kutyánál,

hiszen azon kívül, hogy későbbi vak gazdája lehetséges, hogy cicabarát lesz, a munka közben a vakvezető kutyának tilos a környezetében felbukkanó macskákról tudomást vennie.

Radar hat hónapja

2015. július 23.

Elrepült néhány hónap, és Radar kicsike szörgombócból komoly kutyává cseperedett... Lesz még ennél is nagyobb, hiszen még csak fél éves. Egészen pontosan augusztus 9-én lesz a „félévforduló”.

Ezen a néhány képen végigkövethető, milyen változásokon ment keresztül. Pici kölyökként édes kicsi kutya volt,

felnövekedvén pedig valószínűleg édes nagy kutya lesz belőle!

Elérkezett az idő arra is, hogy Radar nevelkedését ellenőrizzék a kutyaiskolán. Radar fejlődésének változásait – kölyöknevelőjével közösen – a Kölyöknevelő Naplóban rögzítették, mely egy közel 50 kérdésből álló, mindre kiterjedő teszt. Megtudták, hogyan reagál Radar

a különböző hang- és optikai ingerekre a lakó- és tágabb környezetben.

Radar kitűnően „vizsgázott”, hiszen nagyon könnyedén veszi a környezetében felmerülő akadályokat. A teszt része egy gyakorlati feladatsor is, mely a különböző felületeken való biztonságos közlekedést is magában foglalja. Bajnóczy Enikő programvezető elégedetten nyugtázta Radar teljesítményét:

biztonságosan közlekedik a kutyák által nem kedvelt rácsos lépcsőn is. Radar büszkén fogadta a dicsérő szavakat és jutalomfalatot.

Radar a paradicsomban

2015. július 28.

Itt a nyár, zajlik az élet, és a nevelőgazdiknak is szüksége van egy kis kikapcsolódásra. Szerencsére Radar annyira jó kutya, hogy bárki szívesen vállalná, hogy vigyázzon rá egy hétig, míg mi nyaralunk. Végül a szüleimhez került a nagy nyári kánikula idejére, ami nagyon jó döntésnek bizonyult. Amíg mi, gazdik nyaraltunk, addig Radar is paradicsomi környezetben várhatta ki, amíg újra találkozunk. Minden reggel egy nagy kergetőzéssel kezdődött a másik kutyussal, utána a hatalmas kertben rengeteg volt a felfedeznivaló,

és a nagy meleg idejére be tudtak húzódni a hűvös garázsba, pihenni egy nagyot.

Hamarosan a szüleim beszereztek egy kerti felfújható medencét is, ami igen nagy népszerűségnek örvendett a négylábúak körében. Emellett Radar-nak naponta többször is kiadós hasvargatásban volt része, és kicsit több volt a leeső finom falatok száma, mint amennyi véletlenül előfordulhat. Mire újra láttam, kissé kikerekedett, de ezt csakis a túlzott „nagyszülői” szeretetnek tudtam be.

Hiányzik a kutyám!

2015. augusztus 3.

A fővárosban egyre elviselhetetlenebb lett a meleg, így Radar ismét a szüleimnél vakációzott pár hétig. Bár próbáltunk vele sokat kirándulni vízparthoz közel, mégis tetőtérben lakunk, és nem volt szívünk ebben a hőségben bezárni, amíg mi dolgoztunk. Örömmel gondoltam rá, hogy ha majd vakvezető kutya válik belőle, ilyen problémája nem lesz többé, mivel minden idejét a leendő gazdájával töltheti, aminél nagyobb boldogság, úgy gondolom, egy kutya számára nem létezik. Mikor Radart útjára indítottuk és visszamentem az üres

lakásba, először szembesültem vele, hogy milyen lesz az élet Radar nélkül. Szomorú volt belegondolni, hogy tud hiányozni, pedig csak egy hétig nem fogom viszontlátni.

Persze ilyenkor minden nevelőgazdi győzködi magát, hogy egy nagyobb jóért el kell majd őt engedni, de nincs olyan, hogy egy kutyust nem siratnánk meg, miután elhagyta a családi fészket. Egyelőre próbálom élvezni a felelősség nélküli életet és jókat nevetni a különböző történeteken, amiket a szüleim mesélnek Radar vidéken átélt kalandjairól.

Radar, a csínytevő

2015. augusztus 5.

A rosszalkodás fogalma eddig számomra ismeretlen volt, de mióta Radar a szüleimnél nyaral, azóta egyre többször kapok telefonhívásokat otthonról, hogy Radar aznap éppen mit tett tönkre a kertben. Úgy tűnik, kedvenc foglalatossága az ásás. Legutóbb kinézett egy árnyékos helyet az egyik tuja tövében, ásott egy hatalmas lyukat a földbe, majd kirágta a locsolócsövet, amiből a kicsorgó víz feltöltötte a kiásott gödört. Ezután, mint aki jól végezte dolgát, Radar szépen belefeküdt és kéjesen élvezte az általa készített medencéjét. Ilyenkor, valljuk be, nem egyszerű röhögés nélkül leszidni a kutyát.

Frici cicánk nagy egerésző hírében áll, és rendszeresen hozza bemutatásra, mit sikerült aznap levadásznia. Mivel Radarral világi haverok lettek, ő az, aki először kóstolhatja az aznapi menüt. Anyukám az egyik gyümölcsfa alatt találta Radart nagy munkában, és azt hitte, a kutyus már megint egy szilvát rágcsál. Félt, hogy lenyeli a magot, ezért megpróbálta elvenni tőle. Ekkor szembesült vele, hogy egy nyálas-véres egértetemet tart a kezében. Sikítva rohant a kukáig.

Ezen kívül Radar elrágta a lábtörlőt, kihalászta az összes tavirózsát a mini kerti tóból, feltúrta a virágos kertet,

lelegette a fűszernövényeket, dögöltt békát hozott be a konyhába, megette a macskatápot, kikészítette a szomszéd kutyákat és még sorolhatnám, hogy milyen csínytevéseken járt az esze nap

mint nap. Mindennek ellenére a szüleim csak nagy nehezen tudtak elbúcsúzni tőle, és szeretettel visszavárják bármikor, ha egy kis rosszalkodáshoz lenne kedve újra.

Rosszalkodunk, rosszalkodunk?

2015. augusztus 7.

Radar olyan, mint a többi kiskutya. Szereti az emberek, és más állatok társaságát, de a legjobban akkor érzi magát, ha a gazdijával lehet.

Ha „rossz fát is tesz a tűzre” néhanapján, az csak azért van, mert szüksége van arra, hogy odafigyeljenek rá. Olyan, mint egy kisgyerek, akinek az oviban

hiányzik az anyukája. Ha néha kicsit rosszalkodik, akkor megkapja a vágyott „törődést”, még ha szidás formájában is.

Amikor a kutyánk olyat csinál, amit nem szeretnénk, gondoljunk arra: valami hiányzik neki. A legvalószínűbb, hogy mi.

Radar a kisvárosban is gyakorolt

2015. augusztus 11.

Radar már nagyon szépen közlekedik a nagyvárosban, de a kölyöknevelési program vezetője, Enikő tanácsára kipróbáltam, hogy milyen vele sétálni egy vidéki kisvárosban, ahol minden kerítés mögül egy ugató kutya próbálja megvédeni a területét.

Radar persze próbál minden élőlényel barátságos lenni, de hamar megértette, hogy nem szabad egyből odarohanni, ha valami érdekes dolog történik egy

kerítés mögött. Szépen megy elöl, odafordítja ugyan a fejét, de utána büszkén sétál tovább, és gyönyörűen viselkedik a fára felszaladó macskák láttán is. Találkoztunk kecskékkal és lovakkal is, amitől eleinte nagyon megijedt, de látta, hogy barátságos állatok, és kíváncsian körbeszaglászta őket. Nagyon mókásan viselkedett, ahogy a fenekét felfele tolva próbálta játékra hívni a hatalmas lovakat.

Radar és a zajok

2015. augusztus 18.

Radarnak, mint leendő vakvezető kutyának, türelmesen el kell viselnie sok apró kellemetlenséget: hirtelen zajokat, ijesztő, új helyzeteket, és ezeket bölcs higgadsággal kell túrníe. De a tűzijáték és a petárdák zaja még a legkiegyensúlyozottabb ebnek is próbára teszi a türelmét. Ilyenkor megengedhetők olyan kiváltságok is, amik máskor nem.

Ha kertben tartjuk a kutyánkat, és a házba bejönni egyébként tilos, ebben a félelmetes helyzetben kivételt tehetünk. Ha a fotelünk vagy az ülünk a tiltott zóna, ez az a kivételes nap, amikor eltekinthetünk a szabályoktól, hiszen szegény kutyákon ősi rettegés lesz úrrá ilyenkor, és félelmükben akár bajt is okozhatnak, vagy világgá futhatnak.

Radar és az utazás

2015. augusztus 21.

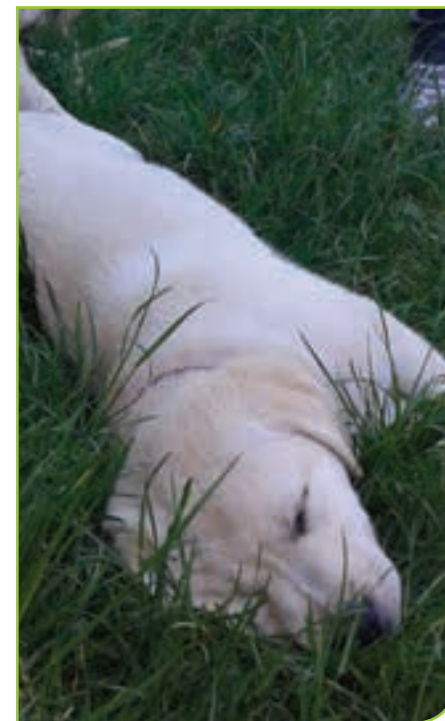
Radar még nem járt külföldön. Pedig akár mehetne is. Megvan mindene, ami feltétlenül szükséges hozzá: bal füle mögött hordozza az egyedi azonosító kódját tartalmazó mikrochipet, megkapta a kötelező veszettség elleni védőoltást és az állatorvosa kiállította az utazáshoz szükséges kisállat útlevelet is. Most már csak kérdően néz a nevelőgazdira: Gazdi, hová megyünk?

Radar a fűben

2015. augusztus 25.

Radar, akárcsak kutyatársai, imád a fűben henyélni, hemperegni, szaladgálni. Az illatos zöld fű azonban veszélyeket is rejt magában! Annak idején, első otthonában, a csepeli Vakvezetőkutya-kiképző Iskolán első gazdija, Enikő, a tenyésztési program vezetője féltve óvta őt és testvéreit attól, hogy a kifutóról a fűbe merészkedjenek, nehogy kullanccsal találkozzanak, míg meg nem kapják a megfelelő védelmet. Radar kullancs elleni nyakörvet kapott, de mostani nevelőgazdája, Erika gondosan átvizsgálja őt minden séta után, hogy időben észrevegye, ha minden elővigyázatosság ellenére mégis kullancs menne a bőrébe. A kullancsok ugyanis súlyos betegségeket terjesztenek.

Vakvezető nem lehet pollenallergiás!

2015. szeptember 1.

Radarnál egyelőre semmi jele annak, hogy allergiás lenne bármire is. Reméljük, hogy ez így is marad. Sajnos ugyanis számos kutyát érint ez a kellemetlen betegség, ami hasonló tünetekkel jár, mint az embereknél. A vakvezető kutyáknál

például nem ritka a pollenallergia. Nemrégiben két kutyát is fel kellett menteni a munka alól, mert a kiütéseik, rosszulléteik akadályozták őket a munkájukban, és nehezükre esett koncentrálniuk az általuk végzett felelősségteljes feladatra.

Radar és a fagyizás

2015. szeptember 3.

Radar nagyon értékes kutya. Egyszer vakvezető lesz belőle, és egy rászorult ember életét könnyíti majd meg. Ezért aztán nevelőgazdája, Erika különösen vigyáz rá, és rendszeresen tanácskozik a kölyöknevelési program vezetőjével arról, hogy hogyan nevelje, mi jó neki és mi nem. Gondosan ügyel étrendjére, az egészséges táplálásra is. Édességet, fagyit nem ad neki! A fagyalt nem csak összetétele miatt, hanem azért is veszélyes, mert mandulagyulladás okozhat.

Még egy kis ízelítő Radar nyári kalandjaiból

2015. szeptember 11.

Radar előszeretettel lopkodja ki a fadarabokat a fáskamrából és szedi szét kis gyufadarabokra. Kicsit félek, hogy mit fog tenni a lakásunkkal, ha visszajön Budapestre, de reméljük, továbbra is olyan álomkutya marad, mint a vidéki nyaralás előtt volt. Sohasem lehet tudni, hogy mit találunk éppen Radar szájában. Ezek a képen valószínűleg Stelli kutyus gumilabdá-

ját próbálja elrejtteni valahol a kertben. A háttérben pedig apukám kedvenc kerti testmozgásának öröme, a kutyakaki szedésnek. Állítása szerint megháromszorozódott a „kakaócsigák” száma a kertben, pedig csak egy kiskutyával bővült az állatállomány. Szerintem Radar ezzel csak a szüleim egészségét próbálja megóvni, hiszen ennél jobb szórakozás nincs is a friss levegőn.

Ször, ször, ször!

2015. szeptember 23.

Az utóbbi időben Radar elkezdett hihetetlen mértékben vedleni. Szerencsére a szőrzete jól passzol világos bútorainkhoz, így csak a ruhatárunk láttán szem-

besültünk vele, hogy bizony a lakásban több kutyaszőr van lassan, mint amivel bármely kutyabolond is együtt tud élni. Nagy elhatározással teljes kutya-

kozmetikai arzenált vásároltam össze és elhatároztam, hogy használjuk is rendszeresen.

Bizony, én lettem a „bolond kutyás csaj”, aki a ház előtt fésülgeti minden nap a kutyáját. Miután kifésültem belőle annyi szőrt, amiből a kitömött hasonmását is el lehetne készíteni, felmegyünk a lakásba és alaposan kiporszívózzuk a kutyát. Radar ezt kevésbé élvezzi, mint a has- és hátvakargatást, de sohasem láttam rajta, hogy félt volna a porszívótól. Inkább azzal akad gondja, hogy nyugton maradjon. Igazi kis virgonc tinikutya lett belőle, aki nem

bír nyugton maradni, főleg, ha gazdi körbe-körbe kergeti a lakásban egy kefével és porszívóval.

Radar kedvenc játéka

2015. szeptember 25.

Beköszöntött nálunk is az apportírozós korszak. Lassan már semmi más nem érdekli Radart, csak a narancssárga kis gumibot, amit órákon át dobálni lehet neki. Ezt a kis ártatlan játékot végső elkeseredésemben vettem meg neki, mivel a labda után sohasem futott igazi lelkesedéssel. Ez egyébként egy vakvezető növendék kutya esetében nem is olyan nagy baj, mivel így nem tereli el munka közben a figyelmét egy parkban labdázó gyerekcsoport. Gazdi szempontjából már nagyobb baj, mivel nem tudtam hogyan lefárasztani, ezt pedig a bútoraink sínylették meg. Sajnos csak

esténként van alkalmunk más kutyákkal találkozni és velük egy nagyot játszani.

Reggel egy fél órás séta nem volt neki elég, ha pedig a parkban elengedtem, csak baktatott mellettem és magától nem futkározott. Mivel láttam, hogy botokkal nagyon szeret szaladgálni, így olyan játékot akartam neki választani, ami hosszúka, de tömör és jó messzire lehet dobni. Ezzel megástam a saját síromat, mivel Radar narancsárgagumiizé-függő lett. Minden séta alkalmával azt figyeli, mikor veszem már elő a csodabotot. Két oldalán egy-egy kötél

lóg ki, ami végén műanyag bogyók vannak. Amikor fut vele, mint két propeller forog a pofája körül. Iszonyú aranyos, ahogy galoppozik vele.

Ennek ellenére nagyon unalmas tud lenni fél óráig folyamatosan ezt dobálni és várni, hogy a kutya egyszerre csak összeessen a fáradtságtól. Persze egy kis pihi után kezdődhet előlről az egész. De egy boldog és mindenekelőtt kimerült Radar minden percet megér!

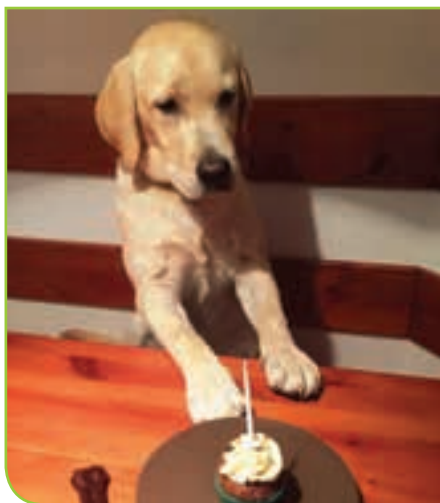
Radar és a félszülinap

2015. szeptember 29.

Akármerre sétálunk, aki csak ismer minket, ámulva nézi Radar hihetetlen ütemű növekedését. Mi inkább az egyre nagyobb mozgásigényét vesszük észre.

Pár hónappal ezelőtt elég volt fél óra futkározás és Radar fél napra ismét ki-dőlt. Visszanézve a régi képeket, szinte hihetetlennek tűnik, hogy ő is volt

valaha ilyen pici ártatlan kis szörgombóc. Persze mint nevelőszülőknek, kötelességünk volt megünnepelni eme neves napot, és fél éves születésnapja alkalmából vettünk neki egy mini kutyatortát. Bizony létezik ilyen, állítólag emberi fogyasztásra is alkalmas, sőt finom is, de mi inkább meghagytuk az egészet a kutyusnak.

Az eső? Nem akadály!

2015. október 22.

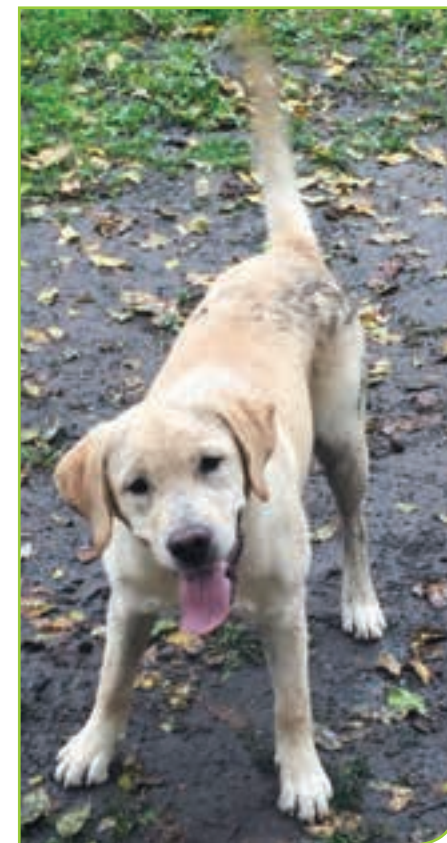
Beköszöntött az esős idő, ami egy kutyatartónak kétszer akkora nyűg. Nem elég, hogy beázik a cipőnk és alapból nincs olyan jó kedvünk, mert nem süt a nap, de még a kutyasétáltatás is kellemes időtöltés helyett macerává válik. Reggel sötétben indulunk el a parkba játszani és munka után a szakadó eső-

Radar kicsit értetlenül állt a dologhoz, mivel felülhetett az asztalhoz közénk, ami eddig maximálisan tilos dolog volt. A legaranyosabb az egészben, hogy nem volt hajlandó megenni a tortáját az asztalról, mikor engedélyt kapott rá, hiszen azt neki nem szabad és ezt ez ezek szerint kellően belevéstük a fejébe. Így a tortáját szépen az etető tálcájában fogyasztotta el és utána még órákig lefoglalta az elguruló morzsák felkutatása.

Bónuszként kapott tőlünk egy csokis ízesítésű rágócsontot is, ami annyira nem nyerte el a tetszését, de néhány nap alatt azért csak elfogyott az is. A délutánt a Délegyházi tavaknál töltöttük, sok-sok pancsolással, ugrálással és fadarab dobálással. Igazi nagy, büszke Labrador vált belőle. Bizony lassan felnő a mi kis szörgombócunk.

értette, hogy mi esik az égből, de hamar rájött, hogy őt ez nem tartja vissza a napi többszöri futkározástól és hosszú sétáktól. Így beszereztem egy nem túl szép, de annál praktikusabb gumicsizmát és egy hatalmas esernyőt. Esténként ugyanúgy megy a hancúrozás a kutyákkal, mint még nyáron, csak mi, gazdik állunk átfagyva az egyetlen fedett kis helyen a parkban.

Ezt az időtöltést is kellemessé lehet tenni egy-két bögre meleg teával vagy forralt borral. Kinek milyen napja volt aznap. A hideg idő beköszöntével tényleg macerásabb a kutyatartás és többet kell takarítani a lakásban, de a kutyának hála belőlem sem válik barlanglakó, többet sétálok a szabadban és este a kanapén mellém bújó, szinte doromboló meleg kutyus érzése megfizetetlen része a mindennapoknak.

A legideálisabb hely

2015. október 27.

Mikor Radar beköltözött hozzánk, kijelöltünk neki egy hivatalos kutyasarkot és kértünk a kutyaisholától egy szobakennelt, ami csak az övé, ott fog enni és oda tud elbújni, ha magányra vágyik. Itt tartottam a játékait és itt volt egy saját fekhelye is. Ha jól emlékszem, Radar egyszer feküdt ott életében. Rájöttünk,

hogy a kutya egyáltalán nem vágyik magányra, sosincs elege belőlünk és csak enni megy be oda. A játékaik pedig szanaszét feküdnék a lakás különböző pontjain.

Úgy döntöttem, hogy a kennel csak a helyet foglalja, így visszavittem a kutyaisholának. Ezután nekiláttam

a kutyasarkok kitakarításához és átrendezéséhez. Minden játékát belegyűjtöttem a kosarába, amiben utoljára 2 hónaposan aludt. Ekkor Radar kétségbeesett fejjel fogta magát, ráült összes tulajdonára és aggódva figyelte mit is fogok én csinálni az ő területével.

Amikor látta, hogy a veszély megszűnt és nem akarom kirakni az utcára, boldogan ugrott vissza a kanapéra és a kosarát azóta le se tojta. Ilyenek a kutyák, kell nekik a saját kis terület, de a legjobban mégis csak a gazdi mellett érzik magukat.

Gyógyulj meg, Radar!

2015. november 2.

Sosem gondoltam, hogy így lehet aggodni ezért a kis szőrmókért. Eleinte csak egy kis hasmenéssel kezdődött az egész. De ilyenkor jogosan lehet azt feltételezni, hogy összeevett valamit

a parkban. Viszont mikor a harmadik naptól egyre rosszabb lett Radar állapota, egyből siettünk az állatorvoshoz. Alaposan megvizsgálták, amit Radar nagyon ügyesen tűrt. Engedte, hogy

belenézzenek a szájába és megnyomkodják a hasát. Kapott 3 szurit, ekkor csak kicsit meglepődött, viszont mikor kapott még kettőt, akkor már elment a kedve az orvososdítól. Reméltük, hogy innen már minden rendben lesz, a szigorú diéta és a gyógyszerek megteszik a hatásukat. Ám másnap reggelre Radar állapota nem javult, sőt rosszabb lett. Erős hasi görcsök gyötörték, véres lett a széklete és kihányta az előző napi vacsoráját is. Így a vasárnap reggelt az ügyeleten kezdtük. Annyira aggódtam, hogy alig tudtam elvezetni az állatorvosi egyetem ügyeletére. Nagyon kedvesek voltak és a legjobb az volt, hogy ismerték Radart, mert a NÉBIH-nél is dolgoznak páran az állat-

orvosok közül. Annyi gyógyító simit kapott, hogy holnapra már biztosan jobban kell lennie.

Újra gondosan megvizsgálták, ezt Radar már egyre kevésbé viselte jól, nyüszített, ha nyomogatták a hasát és egyre csak bújt hozzám és könyörgött, hogy menjünk már. De nem úszta meg ilyen könnyen, a tegnapi 5 szuri után, ma kapott még kettő antibiotikumot. Ekkor Radarnak már nem igazán tetszett, hogy ennyiszer tűpárnának nézik, de azért kedvesen megcsóválta a farkát mikor az állatorvos megsimogatta.

Most itthon pihenünk, sikerült egy kis csirkemellet és a gyógyszereit belediktálni. Izgulunk, hogy minél hamarabb meggyógyuljon!

Radar meggyógyult!

2015. november 10.

Jelentem, Radar teljesen meggyógyult. A sok szuri és gyógyszer segítségével sikerült szépen lassan végleg legyőzni a betegséget. A javulás első jelei akkor mutatkoztak, mikor újra elkezdett kaját kunyerálni tőlünk.

Már a diétás étrendet is el lehetett felejteni, Radar legnagyobb örömére, ugyanis szívből utálja a rizst. Mikor már jobban volt, egyenként szopogatta le a csirkehúsos rizsszemeket és köpdös-

te ki szerte a lakásban. Próbálkoztam speciális kutyáknak való diétás eledellel is, de az sem igazán tetszett Radarnak. Egyszerűen imádja a kutyasuli által biztosított tápot és szépen vissza is szedte a betegség alatt elveszített kilókat. Most újra labisan gömbölyű és gyönyörű! A jó kedve is a régi és nem felejtett el rosszkodni sem, amit a kép is bizonyít. Újra hódol kedvenc hobbijának, a szelektív kuka újraválogatásának.

A kis falánk

2015. november 20.

Szerencsére Radar betegsége nem bizonyult komolynak, bár nagyon ijesztő volt. Nem tudom pontosan megmondani, hogy mikor és hol kaphatta el, mivel egyik kutyahaverja sem esett át hasonlóan, így inkább arra gyanakodtam, hogy a földről zabálhatott fel valamit.

A legtöbb kutya imád mindent megkóstolni, megrágni, sajnos Radar sem kivétel ez alól. Bármit feleszik, amit a földön talál, ezt persze csak akkor meri megtenni, ha éppen nincsen szem előtt. Imád körülöttem sündörögni,

amíg a konyhában tevékenykedem, hiszen mindig van egy-két leeső falat, amit felszippanthat. Legutóbb rajtakaptam, hogy a mosogatógépben hagyott mosatlanokat nyalogatja, amire már 3 napja van rászáradva mindenféle ételmaradék. Persze ennél sokkal gusztustalanabb dolgokat is felesznek a kutyák egy-egy séta közben, amit Radar esetében szigorúan büntetni kell és nagyon jutalmazni, ha például szófogadóan kikerüli a földön fekvő elejtett szendvicset.

Később ennek nagy jelentősége lesz, ha Radar gazdája már nem fogja látni, hogy mikor kap fel a kutyus valamit a fűből, hiszen ez akár munka, akár játék közben nagyon veszélyes lehet. Egyrészt elterelheti a figyelmét a munkájáról egy érdekes illat, másrészt sok betegséget, mérgezést okozó dolgot

szedhet így össze. Radarnak ezt a tudását még csiszolni kell, mivel ő még úgy gondolja, hogy amit gazdi nem lát, az nem is árt. Egy labradornak a legnagyobb csábítást mindig is a kaja fogja jelenteni. Ettől is annyira motiválható és tanulékony ez a fajta.

A vakvezető is kutyából van

2015. november 25.

Radar betöltötte a 8. hónapot is, így lassan túl vagyunk a lázadó korszakon. Fél éves kora után a kutyus rájött, hogy neki is van saját véleménye és nem restellte megkérdőjelezni a gazdi paran-

csait. Látszott a szeme csillogásából, hogy nagyon is tudja, mit kellene csinálni, de már csak azért sem. Egyszer például engedély nélkül ugrott ki az autóból, mikor kinyitottam az ajtót neki.

A hám még rögzítve volt a fejtámlához, így a kutya az autó oldalán himbálózott és látszott rajta, hogy utólag megbánta a bűnét.

A legpofátlanabb akkor volt, mikor a fél kezemet bekapta, mert éppen egy pogácsát ettem és ő úgy gondolta neki is jár. Nála is kialakult egyfajta szelektív hallás, játék közben hirtelen megsüketült, és csak ha kajaszagot érzett, akkor fordított rám újra figyelmet. Egyszer még a kajás tálját is lepisilte, jelezve, hogy ez az övé és senki másé. Ha megpróbáltam leszidni, ugyan lefeküdt a földre, de a farka csóválása elárulta, hogy Radar közben röhög rajtam és a kitöréseimen.

Kezdtem kétségbe esni, hogy teljesen elrontottam a kutyát és egy ilyen engedetlen ebből sosem lesz vakvezető. Majd egy varázsütésre minden visszatért a megszokott kerékvágásba és Radarból ismét álomkutya lett. Szépen sétál pórázon, nem foglalkozik a kutyákkal, nem szaglászik az utcán, minden figyelmét rám és a feladatra szenteli. Az etetésnél türelmesen várja, hogy nekikezdhessem. Ha a kutyahaverokkal találkozunk, először leül mellém, és csak akkor tör ki, ha engedélyt kapott rá. Bár játék közben a hallása még mindig nem az igazi, de fél szemmel azért csak rám sandít néha, hogy ott vagyok-e még.

Radar és a karácsonyi készülődés

2015. december 21.

A legunalmasabb dolog Radar életében, ha vásárolgatni jön velem. Igazi fiú kutya léteire hatalmasakat ásít, ahogy lassú léptekkel haladunk a sorok között és mindent megtesz azért, hogy kifejezze unalmát. Ez a tevékenységem igen gyakorivá válik így az ünnepek közeledtével és én annak rendje és módja szerint Radart is magammal cipelem. Persze ez nem a legegyszerűbb folyamat, mivel mindig résen kell lennem, hogy nehogy megszaglásson valamit, így többet figyelek a kutyára, mint a bevásárló listára, de a végén csak-csak sikerül mázsás

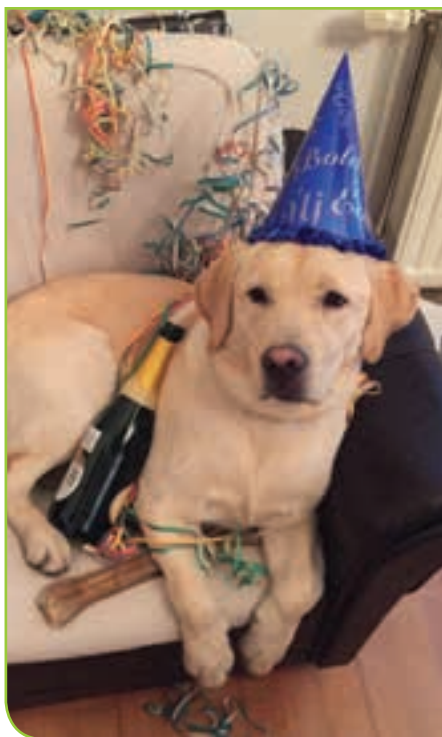
szatyrokkal végezni. Ilyenkor mindig elgondolkodom, hogy miért is nem egy szánhúzó kutyát nevelek, és máris egyszerűbb lenne a hazamenetel.

Radar a karácsonyi vásárookra is elkísér bennünket, ilyenkor hatalmas, szomorú szemekkel figyel mindenkit, aki kolbászt és egyéb illatozó falatokat eszik. Hatalmas szenzációt aratott, amikor a forralt borunkra várva Radar orra

előtt 5 centire landolt egy elejtett sültkrumpli darab, de ő jól nevelt kutya módjára otthagya. A német turisták sorra csodálták önmegtartóztató képességét és „véletlenül” egyre több sültkrumpli esett le Radar mellé. Ő meg csak pislogott rám, hogy ez azért már tényleg kínzás. A végén persze kapott a mi sültkolbászból és nagyon megdicsértem, amiért ilyen ügyesen viselkedett.

Radar és a szilveszter

2016. január 5.

Izgatottan és kicsit aggódva vártam, miként fog Radar reagálni a szilveszteri durrogtatásra. Augusztus 20-án vidéken voltunk, ahol a vihar miatt elmaradt a tűzijáték, így ez volt az első alkalom, hogy Radar szembesült a petárdák és tűzijátékok ijesztő hangjával.

Ahogy erősödtek a zajok, egyre jobban bújt hozzánk és látszott rajta, hogy nem érti, mi a fene történik odakint. Az esti séta alatt találkoztunk pár haverral, de nem igazán volt kedvük játszani és egyébként sem akartuk őket elengedni, nehogy egy hangos pukkanás miatt elszaladjanak. Ekkor érkezett meg közénk egy fiatal golden retriever kutyus, a gazdája pedig fejvesztve rohant utána. Szerencsére meg tudtuk fogni, és a gazdi hálálkodása után tudtuk meg, hogy petárdát dobáltak az emeletről

a kutya mellé, aki annyira megijedt, hogy kitépve a pórázta a gazdi kezéből, menekült, amerre látott. Szerencsére Radart nem érte ilyen támadás, de ezek után rövidre fogtuk a sétát és gyorsan hazafelé vettük az irányt.

Otthon végre megnyugodott és nagyot aludt a vendégek érkezéséig. Ekkor még nem sejtette, hogy az este további megpróbáltatásokat is tartogat.

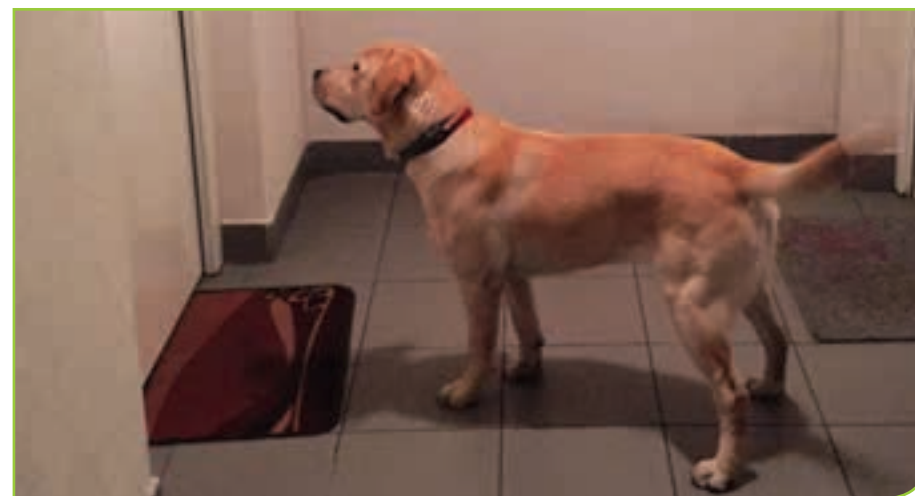
Az egyik barátunk kapott karácsonyra egy drónt, amit a többi fiú átszellemülten tanulmányozott, majd kipróbálásra is került. Ez Radarnak teljesen betette a kaput. Az az izé repült is, világított és sívított is, Radar pedig farkát behúzza menekült az emeletre. Persze azért néha ki-kik tekintett a korlát mögül, de végül úgy döntött, neki elég volt ennyi a szilveszterből és reggelig aludt.

Radar nagy szökése

2016. január 11.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a nővéremék csak pár utcányira laknak tőlünk, így hetente többször is átsétálunk hozzájuk, hogy Radar megkapja a neki járó hasvakargatást és kunyeráljon egy kicsit a vacsorájukból.

A téli szünet kezdetekor meglátogattak szüleim, szétsimogatták Radart és már alig várták, hogy az ünnepek alatt náluk vendégeskedjen. Estefelé visszamentek a nővérem lakásába, és mi félúton elkísértük őket a parkig.

Több kutyas is ott játszott, és Radar boldogan csatlakozott hozzájuk. Ekkor elbúcsúztuk a szüleimtől, és mindenki ment a maga dolgára. Radar is letett egy szép adag csomagot, persze a park legsötétebb szegletében a bokrok közé. A párom és én percekig kerestük, hogy hol lehet a kaki, ő világított, én dzsungelharcost játszottam, mire megtaláltuk.

Ekkor szembesültünk vele, hogy Radar-nak időközben nyoma veszett, és már nem a többi kutya között futkározik. Fejvesztve elkezdtünk rohanni a szüleim után, hiszen biztosan voltunk benne, hogy utánuk szaladt. És valóban, mire hazaértünk, már ott várta őket a nővérem lakása előtt, boldogan csóválva a farkát, ezzel nem kis meglepetést

okozva szüleimnek. Még nagyobb örömmel konstata, hogy időközben mi is megérkeztünk, így végre újra teljes volt a falka.

Radart nem lehetett leszidni, annál inkább a felelőtlen gazdikat. Kaptunk aztán fejmosást rendesen, hogy majd így fogjuk elhagyni a gyerekeinket is, de reméljük, erre csak nem kerül sor. Radar épségben megúsza ezt a kis kalandot, de elképzelni is rossz, mennyi útkereszteződésen futott át és milyen szerencséje volt, hogy nem jött arra pont egy autó.

Jó kis tanulólecke volt ez számunkra is, és egy életre megtanultuk, hogy ezek után egy pillanatra sem fogjuk szem elől téveszteni, ha póráz nélkül szaladgál.

Tappancsok veszélyben

2016. január 18.

Meglett az eredménye a sok szaladgálásnak a jeges talajon, sajnos Radar mellső tappancsai csúnyán kirepedeztek. Annyira fájt már neki, hogy a többi kutyussal sem volt kedve játszani.

Persze ettől hatalmas energiák halmazódtak fel benne, és a lakáson állt boszút, de mit lehetett tenni. Próbáltam rendszeresen kenni, de amint alkalma adódott, szépen le is nyalta. A gyulladáshoz visszahúzódtam, de nagyon lassan

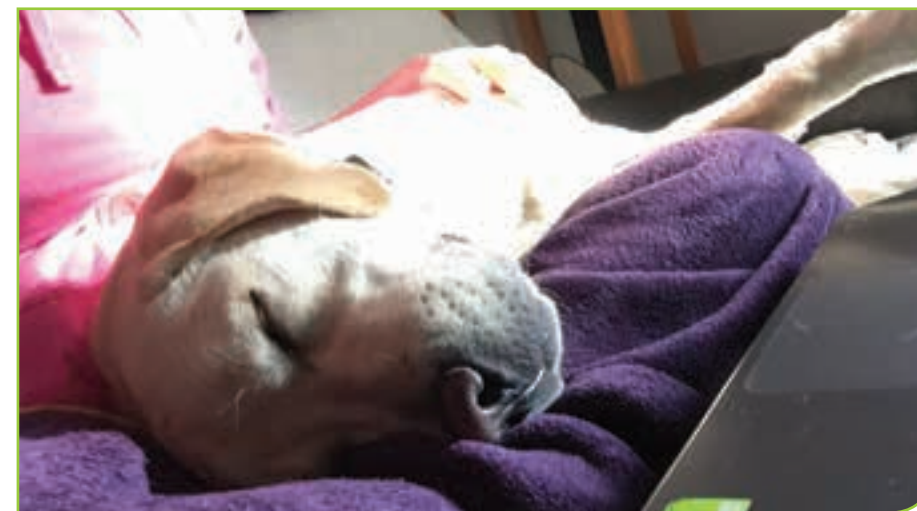
gyógyult neki. Ekkor találtuk ki, hogy zoknit húzunk rá. Ezt Radar nem találta egy frenetikus ötletnek, konkrétan nem volt hajlandó onnantól kezdve megmozdulni, csak megvető tekintettel nézett ránk. Ekkor átfutott egy gonosz gondolat az agyunkon, hogy legközelebb, ha magára hagyjuk, akkor is zoknit húzunk a lábára, és talán akkor van esély rá, hogy a lakást így egyben találjuk, mire hazaérünk.

Persze hamar megsajnáltuk, és miután beitta a talpa a krémet, megszabadítottuk szenvedése tárgyától. Ezek után hamar elvettem a kinti kutyacipő ötletét is, Radar legnagyobb öröme. Ahogy apukám mondaná: nehogy már a fővárosi puhány talpa ne bírja a telet. Szerencsére a rendszeres ápolásnak meglelt a hatása és Radar végre újra önfeledten futkározhat a hóban.

Ha Radar felugrálna...

2016. február 4.

Amikor kutyás társaságba megyünk, elkerülhetetlen, hogy ne egy-két tappancsnyommal a nadrágunkon jöjjünk haza. Leginkább a kisméretű kutyahaverók üdvözölnek minket szorgosan felugrálva ránk, de valljuk be, ezért nem

hibáztathatjuk őket, pöttöm méretüket figyelembe véve.

Radar esetében ez már nem lenne ilyen vicces, hiszen egy 30 kg-os hatalmas ebbé nőtte ki magát. Ha felugrálna rám, bizony hamar én maradnék alul, mivel

két lábon állva már a vállamra tudja tenni a mancsait. A legtöbb kutyás könyv figyelmeztet minket, hogy ne vegyük ölbe a kölyökkutyát, mert akkor nagykorára is mindig megpróbál felugrálni és az ölünkbe mászni. Na peesze! Megnézem én azt az újdonsült kutya-gazdit, aki meg tudja állni, hogy ne dedelgesse állandóan az újonnan jött kis pihepuha szőrgombócát.

Radar előtt csak lány kutyusaim voltak, akik szuperbújósak és igazi puszosztók voltak, így először nagyon furcsa volt Radar reakciója az ölelgetésre. Igazi fiú révén, alig bírta pár percig, hogy ölben legyen és máris menni akart felfedezni

a világot és inkább játszani egy jót. A mai napig ilyen, mindig a közelünkben kell lennie, de békén kell hagyni magában heverészni vagy kívánni, hogy ő jöjjön ide hozzánk egy kis simogatásra. Kölyökkutya korában persze ő is mindenkire felugrált, de ahogy nőtt, megkértük a barátokat, ismerősöket is, hogy ne engedjék neki, így elég hamar leszokott róla.

Ahogy pötyögöm ezeket a sorokat a kanapén ülve, mintha Radar tudná, hogy miket írok róla. Meghazudtolva az előző sorokat, éppen most ugrott fel mellém a kanapéra és terült el végig az ölembe.

Radar vendégségben

2016. február 23.

Radar ismét vidéken vendégeskedett, míg mi nyakunkba vettük a síléceket és elindultunk Ausztria felé. Bár a legtöbb szálloda kutyabarát, nem hittük, hogy jó ötlet lenne magunkkal vinni Radart, mivel minden este hullafáradtan érkezünk meg a szállásra és időnk sem lett volna foglalkozni vele. Radar egyáltalán nem vette zokon, hogy megint száműzetésbe kényszerült, hiszen egy héten keresztül minden földi jóval kényeztették, és hatalmasokat játszhatott az otthoni kutyusunkkal. Aggóató szüleim az első esős napon még esőkabátot is

adtak rá, hogy nehogy megfázzon a kis drága, de a nap végére – mint várható volt – a kert hátuljában a sárból sikerült előhalászni.

Radarnak aranyélete volt. Egész nap kint lehetett a kertben és este bent szunyókálhatott a kuckójában. Habár a kert tele van mindenféle kutyajátékkal, Radar mégiscsak nagyobb élvezetet talált a rózsabokrok kiásásában és a vakondok felkutatásában a veteményesben. Sorra érkeztek a képek a szüleimtől, hogy a szőrös gyerekem éppen mit tett tönkre.

Valahogy Radar megérezte, hogy vidéken nincsenek olyan szigorú szabályok. Nálunk egyértelműen ki van tiltva a hálósobából, de a szüleimnél első dolga volt reggel az ágyukba ugorva

keltetni őket. A sok csínytevése ellenére is imádják és remélik, hogy Radar után is lesz új jövevény, aki néha kicsit vendégeskedik a szüleimnél és felpeszdi a mindennapokat.

Mit csinál egy vízi kutya?

2016. február 24.

Mindig is tudtam, hogy a Labrador vízi kutya, de nem gondoltam, hogy a legapróbb pocsolját is képes megtalálni, csakhogy beletapicskoljon, a gazdi legnagyobb örömére. Mindig sikerül megtalálnia azt a pillanatot, amikor már indulnánk hazafelé a parkból, de Radar

éppen szomjan akar halni és kénytelen beleinni a legmocskosabb tócsába a környéken. A mai séta végén is hasonlót produkált. Mikor rászóltam, hogy „nemszabad”, persze engedelmesen leült, majd szó szerint belefeküdt a bokáig érő vízbe. Persze a Labrador

öntisztuló, fél óra múlva, hogy megérkeztünk haza, már újra arany színben pompázott a bundája.

De hová tűnt az a sok sár? Valószínűleg még hónapokkal az elválás után is

találunk a lakás legeldugottabb pontjaiban Radartól származó koszarabokat és szőrcomókat, de már csak mosolyogva fogok visszagondolni az ilyen és ehhez hasonló történetekre.

Radar ma 1 éves!

2016. március 9.

Emlékszünk még a kis szörgombócra, aki alomtársaival együtt szaladgált a kennelben, és kiválasztása után napról napra egyre nagyobbra nőtt nevelőgazdijánál? Aztán Radar fölött is elreppent az idő, és ma ünnepeljük 1 éves születésnapját. Abba a korba lépett tehát, amikor – újabb vizsgálat után – lassan elkezdődhet vakvezető kutyává képzése. De mi is fog történni pontosan? Körülbelül másfél hónapos megfigyelési

időszak következik Radar és a többi előzetesen kiválasztott leendő vakvezető kutya életében. A vakvezető kutyaiként folyamatos megfigyelés során tesztelik majd a különféle ingerekre adott reakcióikat, az agressziójukat, féltékenységüket, és teljes körű állat-egészségügyi vizsgálatra is sor kerül náluk (csípő- és könyökröntgen, általános vizsgálatok). Az alkalmasnak nyilvánított kutyusokkal elkezdik az engedelmisségi kikép-

zést. Ez alatt megtanítják nekik a pórázon való sétát, és eléri náluk, hogy megbízhatóan szót fogadjanak. Például ne hagyják el kijelölt helyüket, amíg arra engedélyt nem kaptak, bármilyen elvonó inger jelentkezik is. Hívásra késedelem nélkül a gazdájukhoz kell sietniük és annak előre nyújtott kezét megérintve kell jelezniük az érkezésüket. Parancsra különböző testhelyzeteket kell felvenniük. Ennek a kiképzési szakasznak a végén a kutyák vizsgát tesznek. Hamarosán újabb információkkal jelentkezünk Radar mindennapjairól.

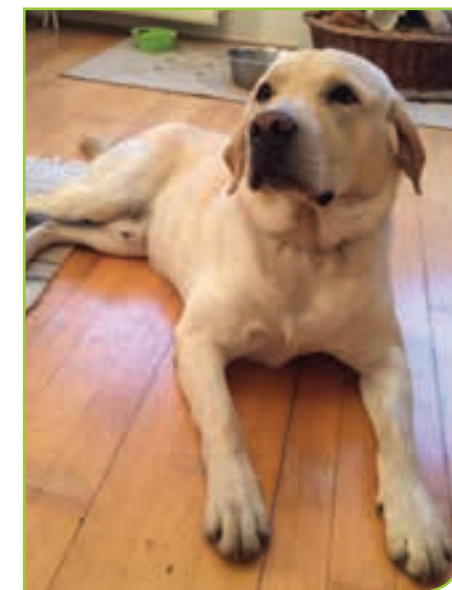

Valakinek a szeme fénye, valakinek a szeme világa

2016. március 21.

Radar egy éves, ami azt jelenti, hogy közeledik az elválás ideje. Egyik szemem sír, a másik nevet, hiszen megint vissza kell adni egy darabot a szívemből, de rengeteg szabadidőm is felszabadul majd.

Egy ilyen aktív kutya, mint Radar, naponta legalább 3 óra foglalkozást igényel. Úgy érzem, rám fér egy kis pihenő, mire újra nevelőgazdi leszek és újrakezdem a szobatisztasághoz szoktatás és kölyökkutya nevelés rögzös útjait. Ennek ellenére, ha bármilyen okból Radar nem felelne meg vakvezetőnek, egy szempillantás alatt igent mondanék az örökbefogadására.

De tudom, hogy neki egy magasztosabb feladatot szánt a sors és mindig boldoggá fog tenni a tudat, hogy valakinek nemcsak a leghűségesebb társa, de szó szerint a szeme világa lesz.

Egyelőre még kiélvezem a vele töltött utolsó heteket, sokat gyakorolunk és nagyokat játszunk. Tudom, hogy a jövőbeli gazdája épp annyira fogja szeretni, mint ahogy mi is a szívünkbe zártuk.

Születésnap ajándék: a 99. Vizsla Túra

2016. április 1.

Ha szülinapról, karácsonyról vagy bármilyen apropóból való ajándékozásról van szó, mindig igyekszem meglepetés gyanánt valamilyen élményt adni. Így ünnepeltük meg Radar első születésnapját is.

Tudtam, hogy bármiféle gumicsontnál jobban örülne egy közös kirándulásnak. Éppen azon a hétfvégén került megrendezésre a 99. Vizsla Túra a Hármashatár-hegyen, ahol több száz kutya és gazdája vágott neki együtt a közös sétának.

Persze családom férfi tagjait inkább a túra végén kapható bográcsos babgulyás vette rá, hogy elinduljanak velünk a természetbe, de a végére bevallották, hogy ilyen jól régen telt a vasárnap.

Volt pár pocsolya, amit a többi kutya szó nélkül kikerült, de Radarnak persze esze ágában sem volt. Olyan boldogsággal vetette bele magát, mintha tudta volna, hogy neki most szülinapja van, és amúgy is ő az egyetlen labrador a sok vizsla között, tehát vizikutya lévén muszáj végigugrálni minden egyes pocsolyát.

Hála a labrador öntisztuló tulajdonságának, mire megettük a babgulyást, Radar szőre is újra aranyban pompázott.

Aktív kutyanapközi

2016. április 1.

Váratlan öröm ért bennünket. Kiderült, hogy Radar májusig még maradhat nálunk, mert csak akkorra szabadul fel hely számára az iskolában.

Ezzel viszont problémák is adódtak, mivel a munkám úgy alakult, hogy vannak napok, mikor egész nap bent kell lennem, és nehezen viseltem volna a tudatot, hogy Radar otthon kuksol 10 órát egyedül a lakásban. Szerencsére van erre is megoldás, mivel létezik egy zseniális találmány, amit úgy hívnak, hogy Aktív Kutyanapközi.

Ezt az jelenti, hogy Radart reggel elviszik és délután 5-ig végig 20-30 kutya társaságában rohangálhat az Óbudai szigeten. Olyan fáradt szokott lenni utána, hogy mikor este hazaérek, alig bír lemászni a kanapéről, hogy üdvözljön. Az igazi móka persze az lenne,

ha én is velük élvezhetném a napsütést, de boldoggá tesz a tudat, hogy Radar jó kezekben van és szuperül szórakozik. Mindeközben persze rengeteget gyakorolunk és készülünk a vakvezető pályafutására.

Hétfvégén pedig bepótoljuk az elmaradt játékot, és együtt vágunk neki a Duna-partnak. Ilyenkor jövök rá, hogy ugyan lehet kutya nélkül élni, de nem érdemes!

Radar a kutyafesztiválon

2016. május 12.

Május 7-én, szombaton, a Vigyél Haza Alapítvány és a Belvárosi Önkormányzat szervezésében tartották meg az Olimpia Parkban a Belvárosi Kutyafesztivált, amin a NÉBIH is részt vett a felelős állattartást népszerűsítő Szabad a Gazdi programjával.

A szép napos időben sátrunkat sok érdeklődő kereste fel, közülük 169-en töltötték ki a gyerekeknek és felnőtteknek készített kvízeinket. A tesztek megfejtőinek apró ajándékokkal kedveskedtünk, ezen felül óránként kutyatáp csomagokat is kisorsoltunk.

A nyertesek között volt többek közt Abebe Dániel, művésznevén Bebe, a Back II Black együttes ismert énekese, aki meghívottként támogatta a rendezvény célját, a gazdátlan kutyák örökbefogadását.

A rendezvényen bemutattuk a Szabad a Gazdi program Látótárs Projektjét, mellyel hivatalunk a vakvezetőkutya-képzést is támogatja. Vendégünk volt Radar, a hivatal örökbefogadott leendő

vakvezető kutyája és Dr. Lada Erika, aki Radar egy éves koráig önkéntes nevelőgazdája volt. Erika bemutatta Radart és a nevelőgazdák szerepét, feladatait, örömeit és nehézségeit. Számos kollégánk is eljött a rendezvényre. Közülük néhányan Radar rajongói lettek, követik Radar életét a Szabad a Gazdi oldal blogján, és eljönnek minden rendezvényre, ahol személyesen is találkozhatnak vele.

Belvárosi kutyafesztivál

2016. május 13.

Szuper napunk volt múlt héten szombaton. Igazi sztárvendégeknek éreztük magunkat Radarral.

Rengeteg fotó készült, amit Radar hattyú lelkesedéssel fogadott, hiszen a „Marad!” nem a kedvenc parancszavai egyike. Rengetegen simogatták és csodálták, hogy milyen nagyra nőtt. Fiú kutya lévén nem igazán bírja sokáig

a babusgatást, de szerencsére minden felnőttel és gyerekkel nagyon aranyosan viselkedett és sok új kutyabarátot is szerzett. Bár Radar nem mondható lámpalázasnak, de a gazdija annál inkább. Nem vagyok hozzászokva, hogy kamerák előtt nyilatkozzak, de szerencsére kutyákról bármikor és bármennyit képes vagyok beszélni. Levezetésként

Radar is játszott egy nagyot a többi kutyussal a futtatóban és sikerült úgy kifárasztani, hogy az egész délutánt végigaludta és este csak a vacsora kedvéért volt hajlandó felkelni a kanapéről.

Radar tesztelése

2016. május 13.

A kölyöknevelő program részeként vállalnia kell a nevelőgazdinak, hogy a vakvezető tanonccal háromhavonta meg-

jelenik a kutyaiskolában, így a program vezetőjének lehetősége van nyomon követni a kutya fejlődését.

Ezen alkalmak során először egy tesztet töltünk ki. A kérdések alapján a kiképző felméri, hogy hogyan viselkedik a kutya különböző helyzetekben, milyen az idegrendszere, hogyan fog tudni megbirkózni a rá váró feladattal. Kíváncsiak rá, hogy miként viselkedik a lakásban, az utcán és a kutyafuttatóban. Mennyire ijed meg a hangos zajoktól, hogyan viselkedik a különböző járműveken, tömegben, más kutyák társaságában. Az általános kérdések után átbeszéljük, ha van egyéb probléma is. Ezek után a gyakorlatban is megmutatja a kiképző, hogy mit kell a kutyussal gyakorolni. Például Radar esetében a labda iránti vonzalmát hogyan csökkentjük, és hogyan sétáljunk anélkül, hogy a kezem ne zsidbadjon el a végére.

Radart ivartalanították

2016. május 24.

„Golyók nélkül is gyönyörű vagy Radar!” – ezek voltak Erika szavai, mikor először meglátta az ivartalanítási műtét után neveltjét.

Radart a tervek szerint Pünkösöd utáni kedden műtötte volna meg Csepelen a vakvezető kutyaiskola állatorvosa. Erika azonban véletlenül előző este szokás szerint megettette kedvencét, így a műtétet el kellett halasztani.

Érdekes visszaemlékezni, milyen megjegyzések kerültek háromhavonta a lap aljára. Az első két ilyen találkozó alkalmával csak annyit mondtam, hogy álomkutya, semmi baj nincs vele!

Mire Radar fél éves lett már kissé megváltozott a helyzet és egyre inkább jöttek a problémák: mindent megrág, felel, nem hallgat rám. Majd a serdülés is lecsengett szépen lassan és Radarnak kezdett benőni a feje lágya. Lassan eljön a nap és indulunk az utolsó ilyen interjúnkra, ahonnan már Radar nélkül jövők haza. Fájó szívvel, de nagyon büszkén fogom őt átadni a kiképző kezeibe, egy immár magabiztos, komoly, kiképzésére készen álló, gyönyörű kutyát.

Egy hét elteltével, múlt kedden jött el a nagy nap, amikor Radart, mint minden vakvezető kutyát, ivartalanították. A műtét rendben ment, és Radar jól van. Eszik, iszik, játszik, boldog. Jól viseli a gallért is. Várjuk, hogy gyógyuljon. Valószínűleg ő is, mert nagyon szeret menni,

Radar gallérban

2016. május 30.

Amikor az ivartalanítás után gallérban vannak a kutyák, az nagy probléma szokott lenni nekik. Nem nagyon szeretik, kellemetlen nekik, hiszen nem természetes dolog. Szombaton azt gondoltam, hogy most is nagy kínlódás lesz. Odaálltam a kennel elé, és mondtam: Radar, akkor kezdjük a küzdelmet!

Beléptem, és nagyon örült nekem, csóválta a farkát. Megfogtam a gallért, szépen leült magától. Hagyta, hogy kicsatoljam a gallért, nem forgolódott, mint a többiek, hogy kicsavarják a kezemből, hanem szépen kihúzta a fejét. Csak álltam, és mondtam: Te nagyon cuki vagy!

dolgozni. Mindig tette kész, szívesen veszi, ha történik valami.

A kutyaiskolán lábadozik 10 napig, e hét végén fogják eltávolítani a varratokat. Utána pedig elkezdődik a vakvezető kutyává képzése, amiről folyamatosan beszámolunk majd.

Radar jó kutya!

2016. május 31.

Kinyitottam a kennelajtót, kiment, állt, nézett. Mondtam: „Mehetsz!” - „Ja, mehetek?” - és elkezdett körbe menni. Gondoltam, ha ilyen rendes vagy, akkor leültetlek, megettetlek előbb. Ügyes volt Radar, nem bukott rá rögtön, akkor nyúlt csak hozzá az ételhez, amikor mondtam, hogy „Tied!”. Adtam neki friss vizet a vödörbe.

Csak állt, gondoltam, valami baja van. Nem szomjas talán? Mondtam neki: „Tied!” És akkor elkezdett inni. Radar, de aranyos vagy, még inni is vezényszóra tudsz! Odajött a lábamhoz, jól megdögönyöztem. Akkor mondtam neki, ha ilyen rendes vagy, akkor még ki is jöhetsz a futtatóra flexi póráz nélkül, mert gallérban ritkán hozzuk ki őket szabadon. De gondoltam, szerintem nem lesz gond.

Jött, rohant két kört, kint végezte el a dolgát, és utána odajött. Boldog volt és én is boldog voltam attól, hogy ő milyen boldog. Olyan intelligensen oldotta meg ezt az egészet, szeretném kölyöknevelőjének: Erikának is elmondani. Annyira más, mint a többi kutya, és ez az ő munkáját dicséri.

A varratszedés

2016. június 9.

Azért egy hibája Radarnak is van. A varratszedés, az kemény volt. Négyen fogtuk le négy oldalról, mert semmit nem csináltunk, csak föltettük az asztalra, és már visított. Kérdeztem tőle, hogy milyen legény vagy te? Négyen fogtuk a négy lábát, és a doktor bácsi pró-

bálta kiszedni a varratokat, Radarnak meg minden baja volt. Erre Enikő odaállt az arcához, és mondta neki, hogy: „Na jó, akkor ezt most befejeztük, ezt most nem fogod tovább csinálni!” Akkor megállt egy pillanatra, és a doktor bácsi gyorsan kiszedte a varratokat.

Varratszedés után még egy napig rajta szoktuk hagyni a gallért, hogy nehogy szétnyalja a heget. Aztán elkezdjük vele a munkát.”

A nevelőgazdi boldog gyerekkort biztosított

2016. június 23.

Van olyan kutya, aki nagyon nehezen válik el a nevelőgazdától, akit megvisel, megtör. De Radar boldog, kiegyensúlyozott, nagyon jól elvan a többi kutyával. Látszik rajta, hogy szereti az életet. Ehhez kellett Erika, mert megadta neki ezt a boldogságot. Olyan, mint egy gyerek, aki szerető családban nevelkedett, és nyitott lett mindenre. Ezért jó a célirányos nevelés. Zsuzsi, a kiképzője is rögtön elkezdett vele foglalkozni. Kihozta a kennelből, játszott vele, hogy

vidám legyen, kapcsolatot épített. Nagyon fontos, hogy először kapcsolatot építsenek, akkor könnyebb lesz vele dolgozni.

Elkezdődik Radar kiképzése!

2016. június 30.

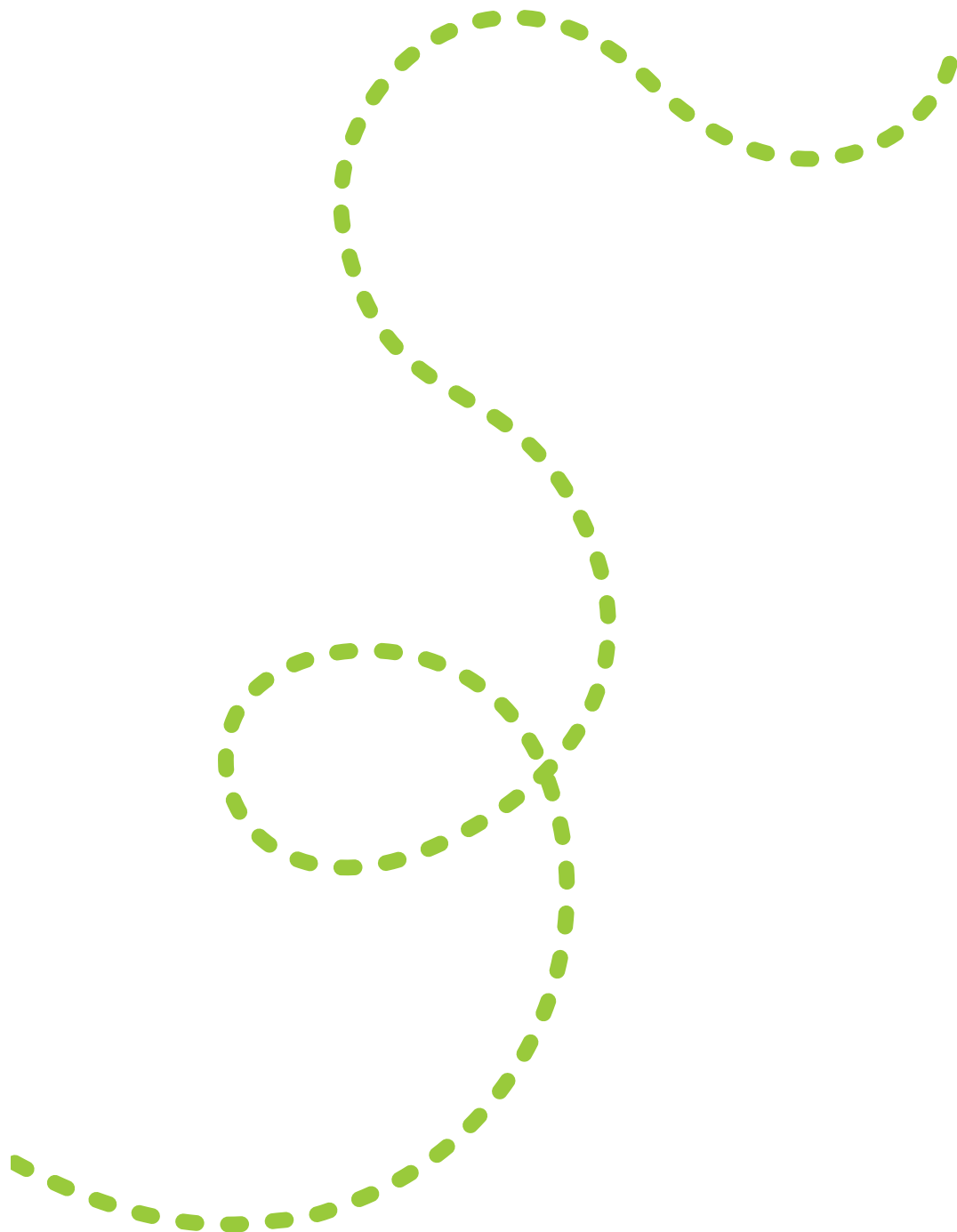
Radar kiképzője Renkó Zsuzsanna lesz. Zsuzsi 13 éve dolgozik a MVGYOSZ Vakvezetőkutya-kiképző Iskoláján, többszöri megszakítással. Ő a rangidős, legtapasztaltabb kiképző, már több mint

50 vakvezető kutyát képzett eddig. Nagyon-nagyon jó szakember, Radar igazán jó kezekben lesz nála. Jövő héten Zsuzsi elkezdí a munkát Radarral. Sokat megy vele mindenfelé,

A person with short brown hair and glasses, wearing a red t-shirt and blue jeans, is walking a yellow Labrador retriever on a red leash. The dog is wearing a red harness. They are walking on a paved sidewalk next to a building with large glass windows. The person is looking down at the dog.

A person with short brown hair and glasses, wearing a red t-shirt and blue jeans, is walking a yellow Labrador retriever on a red leash. The dog is wearing a red harness. They are walking on a paved sidewalk next to a building with large glass windows. The person is looking down at the dog.

Jegyzetek

nébih